

בבא בתרא קיג

עניין: בקיאות האמוראים בפסוקים

עין זוכר מערכה א

קט. אמוראים היו בקיאים במשניות דסדר טהרות כן כתבו התוס' במציעא דף קי"ד [וכן כתבו התוס' בחולין סוף דף ק"י ע"ש]. וכן כתוב בשיטה מקובצת שם. ומכל שכן שהיו בקיאים במקרא. ותימא על התוס' בבתרא דף קי"ג שכתבו דזמנין האמוראים לא היו בקיאים בפסוקים ומייתו ראייה מסוגית קמא דף נ"ד דקאמר איני יודע אם נאמר בהם טוב ע"ש. ובעניותי הדברים קשים לומר על האמוראים כן ומה גם דאמרו רז"ל דצריך ת"ח להיות בקי בכ"ד ספרים והביאו רש"י בפי' החומש פ' תשא ע"ש. וסוגית קמא אינה ראייה דשערי תשובה"ה לא נעלו וכבר המפרשים אסברוה ניהלן וגם אני בעניי פירשתי בזה פירוש קרוב לאמת ככתוב במקומו. ועמ"ש הרב

קדושת שבת לרבי צדוק הכהן מאמר ז'

הכבוד והיקר והטוב שבדברי תורה. ומה שאיתא (בבא קמא) כ"ה שאמר ליה שאלוני אם נאמר בהן טוב אם לאו שאיני יודע וכו', ודאי הדבר זר כפשטיה לומר שלא ידע האמורא לשון הכתוב שבתורה, ואפילו במשניות היו כולם בקיאים, כל שכן בתורת משה כי הם חיינו (דברים לב מז). וצריך כל אחד להשלים פרשיותיו עם הצבור (ברכות ח:), ועיקר לימודם היה בתורה שבכתב ודרשותיה ודקדוקיה כל שכן בעשרת הדברות.

שדי חמד פאת השדה מערכת א'

כ"א) אמוראים אס היו בקיאים במקרא כדפס מערכה זו אות רז"ל צ"ח צהיזי נושא ונותן בענין זה בדברי המפרשים הצאחי דברי הריב"ש ודברי מנחם הכ"י צ"ח אצקת רובל צהיזי דחמש מקראות שאין להם הכרע ע"ש וצמערבת הצי"ח אות ל"ח רשמתי קלח צהא דמקראות שאין להם הכרע ע"ש ועיין לקמן (כד"ה גס צעיקר הדבר) וצעיקר דבר זה דהאמוראים לפעמים לא היו בקיאים במקראות וכו' כתב אלי ידיי הרה"ג מוהר"ר אברהם מתתיה חלפון י"ו וז"ל צס"י רז"ט (בשרי חמד כללים) דלפעמים שהאמורא לא ידע הפסוק וכ"ה לשון התוס' פעמים של"ה בקיאים בפסוקים וצחידושי פירשתי דהך פעמים רואה לומר לשפה כדאיחשיל צבי מדרשא וסא זה מפני שהוקירו ערך הגדול שבערבין זמן היקר שבנמצאים ועסקו בהלכה בכל עת מצא ואפילו ברמירי טובא וכדאנן צמילי דאבות ואל תאמר לכשאפנה אשנה וכ"ה בכל קשיא צבש"ס דכל קשיא צודאי שיש לה פירון וכאשר כ"כ ג"כ רצווחא ועכ"ז הניחו חז"ל צעלי הש"ס צקשיא מפני יוקר הזמן לעסוק בהלכה וכ"ה הל"ע השגור צפי כל רצווחי הוגי תורה ומחצביה וכמבואר אללי צקונטרים מיוחד לזה וצרפ"ק דשבת ג'. צר פחתי וכו' הרי ששמרו מועדיהם עד"ז ועיין צפ"ק דמגינה ולמדו היטב בכל הלכה ויתרם הניחו לעת מצא ולא ימוש ספר התורה הזה חיימו צעלמס וצדרך זה יתישרו המעקשים שיש צכ"ז צס"ד עכ"ד י"ו: